

Vergaderjaar 1991-1992

22 695

Wijziging van artikel III van wetsvoorstel 20 890, houdende wijziging van het Burgerlijk Wetboek en van de Wet gelijke behandeling van mannen en vrouwen

A

ADVIES RAAD VAN STATE

NADER RAPPORT

Aan de Koningin

Aan de Koningin

's-Gravenhage, 17 juni 1992

's-Gravenhage, 9 juli 1992

Bij Kabinetsmissive van 16 april 1992, no. 92.003504, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, mede namens de Staatssecretaris van Justitie, bij de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt een voorstel van wet met memorie van toelichting tot wijziging van artikel III van wetsvoorstel 20 890, houdende wijziging van het Burgerlijk Wetboek en van de Wet gelijke behandeling mannen en vrouwen.

Blijkens de mededeling van de Directeur van Uw Kabinet van 16 april 1992, nr. 92.003504, machtigde Uwe Majesteit de Raad van State zijn advies betreffende bovenvermeld voorstel rechtstreeks aan mij te doen toekomen. Dit advies, gedateerd 17 juni 1992, nr. W12.92.0159, moge ik U hierbij aanbieden.

1. Het voorstel van wet vindt zijn aanleiding in een uitspraak van het Hof van Justitie van de EG van 17 mei 1990 in de zaak D. H. Barber/Guardian (Zaak C-262/88). Het Hof van Justitie heeft hierin aangegeven dat een bepaalde pensioenuitkering op grond van een vervangende pensioenregeling moet worden aangemerkt als beloning in de zin van artikel 119 van het EEG-Verdrag. Tevens is door het Hof van Justitie bepaald dat aan de in dit arrest gegeven uitleg niet met terugwerkende kracht rechten kan worden ontleend behalve door degenen die reeds vóór de datum van het arrest ter zake een rechtsovereenkomst hadden ingesteld. Of het voorstel van wet in overeenstemming is met het thans geldende communautaire recht, zoals uitgelegd door het Hof van

1. De Raad wijst op de mogelijkheid dat het Protocol bij artikel 119 van het EEG-Verdrag en het onderhavige wetsvoorstel het *acquis communautaire* niet volledig in stand laten. Zoals ook in de memorie van toelichting is gesteld, strekt het Protocol er toe de reikwijdte van de uitspraak-Barber nader te preciseren. De inhoud van die uitspraak heeft immers geleid tot grote onduidelijkheid over de materiële en temporele werkings-sfeer van artikel 119. Vanwege de vele interpretatiemogelijkheden is er veel rechtsonzekerheid ontstaan. Om deze onzekerheid weg te nemen, is besloten tot opname van het Protocol. De regering is van mening dat het Protocol geen afbreuk doet aan het *acquis communautaire*. Mocht uit toekomstige jurisprudentie

Justitie, valt naar het oordeel van de Raad van State op dit moment niet met zekerheid te zeggen. Ook het bij het Verdrag betreffende de Europese Unie gevoegde Protocol aangaande artikel 119, dat overigens nog niet in werking is getreden, verschaft niet op alle punten duidelijkheid, zoals ook in de memorie van toelichting wordt aangegeven.

Nu naar aanleiding van het eerder genoemde Barber-arrest aan het Hof van Justitie nieuwe prejudiciële vragen zijn voorgelegd, bestaat naar de mening van het college de mogelijkheid dat uit de door het Hof van Justitie daarop te geven antwoorden zal blijken dat het voorliggende voorstel niet in overeenstemming met het communautaire recht is.

Voorts is het mogelijk dat het hiervoor vermelde Protocol, in strijd met artikel B, vijfde streepje, van het Unie-Verdrag, het «acquis communautaire» niet volledig in stand laat.

Hoewel de Raad er begrip voor heeft dat thans reeds met een wetswijziging wordt gereageerd op het Barber-arrest, mag naar het oordeel van de Raad in de memorie van toelichting niet een beschouwing ontbreken aangaande de situatie die ontstaat, indien uit toekomstige jurisprudentie van het Hof van Justitie mocht blijken dat in het wetsvoorstel – en in het Protocol – van een onjuiste interpretatie van het Barber-arrest is uitgegaan. De memorie van toelichting ware op dit punt aan te vullen.

2. Bij de Raad is de vraag gerezen waarom de Sociaal-Economische Raad en de Emancipatieraad geen advies is gevraagd over deze novelle overeenkomstig respectievelijk artikel 41 van de Wet op de bedrijfsorganisatie (Stb. 1950, K22) en artikel 2 van de Wet op de Emancipatieraad (Stb. 1981, 65). Op deze vraag ware in de memorie van toelichting nader in te gaan.

overhoopt blijken dat in het overderhavige wetsvoorstel en in het Protocol van een onjuiste interpretatie van de uitspraak-Barber is uitgegaan, dan zal de regering zich beraden op de eventuele consequenties die dat met zich brengt.

Overigens achten wij het, gezien de stand van zaken van de thans bij het Hof van Justitie aanhangige prejudiciële vragen, prematuur thans nader in te gaan op de door de Raad van State voorgelegde vraag.

De Memorie van Toelichting is op dit punt overeenkomstig de wens van de Raad aangevuld.

2. De Raad vraagt zich af waarom over de novelle geen advies is gevraagd aan de Sociaal-Economische Raad en de Emancipatieraad. Het betreft hier een aanpassing van wetsvoorstel 20 890 naar aanleiding van de uitspraak-Barber. Over wetsvoorstel 20 890 is uiteraard wel door beide adviesorganen geadviseerd. Bij de advisering over deze novelle zouden de interpretatiemogelijkheden van de uitspraak-Barber centraal hebben moeten staan. Mede om die reden is afgezien van het vragen van een nader advies. Een andere overweging is, zoals ook is aangegeven in de memorie van toelichting, dat het van het grootste belang is dat wetsvoorstel 20 890 nog dit jaar tot wet wordt verheven. Met een extra adviesronde bij de Sociaal-Economische Raad en de Emancipatieraad zou deze doelstelling onder grote druk komen te staan. Ook op dit punt is de memorie van toelichting aangevuld.

De Raad van State geeft U in overweging het voorstel van wet te zenden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, nadat aan het vorenstaande aandacht zal zijn geschonken.

De waarnemend Vice-President van de Raad van State,
J. H. Veringa

Ik verzoek U, mede namens de Staatssecretaris van Justitie, het hierbij gevoegde voorstel van wet met bijbehorende memorie van toelichting aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal te zenden.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
E. ter Veld